РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

17 май 2011 година *

По дело T-1/08

Buczek Automotive sp. z o.o., установено в Sosnowiec (Полша), представлявано първоначално от адв. T. Gackowski, впоследствие от адв. D. Szlachetko-Reiter и накрая от адв. J. Jurczyk, avocats,

жалбоподател,

подпомагано от

Република Полша, представлявана първоначално от г-н M. Niechciała, впоследствие от г-жа M. Krasnodębska-Tomkiel и г-н M. Rzotkiewicz, в качеството на представители,

встъпила страна,

* Език на производството: полски.

срещу

Европейска комисия, представлявана първоначално от г-н K. Gross, г-н M. Kaduczak, г-жа A. Stobiecka-Kuik и г-жа K. Herrmann, впоследствие от г-жа Stobiecka-Kuik, г-жа Herrmann и г-н T. Maxian Rusche, в качеството на представители,

ответник,

с предмет частична отмяна на Решение 2008/344/ЕО на Комисията от 23 октомври 2007 година относно държавна помощ C 23/06 (ex NN 35/06), приведена в действие от Полша в полза на производителя на стомана групата Technologie Buczek (ОВ L 116, 2008 г., стр. 26),

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová, председател, г-жа K. Jürimäe (докладчик) и г-н S. Soldevila Fragoso, съдии,

секретар: г-жа K. Pocheć, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 7 септември 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

Развитие на положението на TB и на неговите дъщерни дружества — BA и HB, между 2001 г. и 2006 г.

1 Жалбоподателят Buczek Automotive sp. z o.o. (наричан по-нататък „BA“) — дружество, установено в Полша — развива дейност в областта на производството на тръби главно за употреба в автомобилната промишленост. Към момента на настъпване на спорните факти BA е дъщерно дружество на Technologie Buczek S.A. (наричано по-нататък „TB“), производител на тръби, който също е установен в Полша. TB притежава няколко други дъщерни дружества, едно от които е Huta Buczek sp. z o.o. (наричано по-нататък „HB“), производител на цилиндри.

2 От 2001 г. дълговете на TB нарастват. Публичните кредитори на TB са следните образувания: Zakład Ubezpieczeń Społecznych (наричано по-нататък „ZUS“) — полският институт за социално осигуряване, Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych — държавният фонд за интеграция на хората с увреждания, държавната хазна и общинската администрация на Sosnowiec (Полша). TB има задължения също и към частни кредитори, между които е Eurofaktor S.A. (наричано по-нататък „EF“). Вземанията на последното към TB възлизат на около 35 милиона полски злоти (PLN) — сума, която надвишава общия размер на публичните вземания, поради което EF е главният кредитор на TB.

3 През 2002 г. ТВ изготвя план за преструктуриране, за да се справи с финансовите си затруднения. Въз основа на този план ТВ може да се ползва от държавна помощ по националната програма за преструктуриране на полската стоманодобивна промишленост, в рамките на която Република Полша предвижда отпускането на държавни помощи за посочената промишленост с оглед на нейното преструктуриране за периода 1997—2006 г. Националната програма за преструктуриране е одобрена с Протокол № 8 за преструктурирането на полската стоманодобивна индустрия (ОВ L 236, 2003 г., стр. 948, наричан по-нататък „Протокол № 8“), който е неразделна част от Акта относно условията на присъединяването към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз (ОВ L 236, 2003 г., стр. 33), съгласно член 60 от посочения акт.

4 Планът за преструктурирането на ТВ предвижда няколко вида помощи, между които помощи за осигуряване на заетост, помощи за научноизследователска и развойна дейност, както и мерки за финансово преструктуриране под формата на опрощаване или на разсрочване на задълженията на ТВ към публичните образувания.

5 Мерките за финансово преструктуриране обаче не са били разрешени никога, тъй като не са изпълнени две съществени условия, предвидени съответно в Протокол № 8 и в полското законодателство, и задълженията на ТВ не са нито опростени, нито разсрочени.

6 Поради това между 2004 г. и 2006 г. посочените в точка 2 по-горе публични образувания приемат мерки за събиране на дължимите от ТВ суми. Така съгласно разпоредбите на ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postepowaniu egzekucyjnym w administracji (Закон от 17 юни 1966 г. относно изпълнителните способи на администрацията) ZUS, общинската администрация на Sosnowiec и държавната хазна налагат запор върху имуществото на ТВ, като например запор върху банкови сметки, върху вземания или върху наличните средства. Освен това по силата на член 66 от ordynacja podatkowa (Данъчен кодекс) от 19 август 1997 г., общинската администрация на Sosnowiec придобива собствеността върху някои активи,

а именно парцели, принадлежащи на ТВ. Освен това успоредно с мерките за събиране на вземанията, за да гарантират вземанията си, публичните образувания получават обезпечения върху активите на ТВ. По-специално ZUS учредява ипотеки на стойност 25 милиона PLN и притежава залози върху производствени активи на ТВ на стойност от около 12 милиона PLN. Накрая въз основа на член 112 от ordynacja podatkowa ZUS на Sosnowiec безуспешно опитва също да събере вземанията си към НВ.

7 На 1 януари 2006 г. ВА сключва с ТВ договор за наем на производствени активи на стойност 6 383 000 PLN. Този договор е сключен за неопределен срок. В него е предвидено ВА да плаща на ТВ по 258 000 PLN на месец без ДДС. Освен това през юли 2006 г. ВА се ползва от увеличение на капитала с 1 550 000 PLN.

8 През 2005 г. и 2006 г. ТВ пристъпва към увеличение на капитала на НВ с няколко вливания на капитал на обща стойност 14 811 600 PLN. Тези вливания на капитал са под формата на апорт на дълготрайни активи, представляващи стоманолеярски материали, на прехвърляне на парични средства, компенсации на вземания, прехвърляне на нематериални активи и на права. При всяко увеличение на капитала ТВ получава акции на НВ.

9 На 16 август 2006 г. ТВ е обявено в несъстоятелност, но му е разрешено да продължи да осъществява стопанска дейност.

Административно производство пред Комисията

10 През 2005 г. независима оценка, извършена в рамките на изпълнението и контрола на Протокол № 8, показва увеличение на финансовите задължения на ТВ

към публични кредитори и липса на рентабилност. С писма от 29 март 2005 г., 1 август 2005 г. и 2 декември 2005 г. Комисията на Европейските общности иска от полските органи допълнителна информация. Последните отговарят с писма от 23 юни 2005 г., 28 септември 2005 г. и 14 февруари 2006 г.

11 С писмо от 7 юни 2006 г. Комисията уведомява Република Полша за решението си да открие официалната процедура по разследване, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО. Това решение е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 19 август 2006 г. (ОВ C 196, стр. 23). С това решение Комисията приканва заинтересованите страни да представят своите становища. Единствено Република Полша отговаря на тази покана.

12 В края на официалната процедура по разследване Комисията приема Решение 2008/344/ЕО от 23 октомври 2007 година относно държавна помощ C 23/06 (ex NN 35/06), приведена в действие от Полша в полза на групата Technologie Buczek, производител на стомана (ОВ L 116, 2008 г., стр. 26, наричано по-нататък „обжалваното решение“).

13 В обжалваното решение Комисията установява, че през 2005 г. и 2006 г. ТВ е пристъпило към преструктуриране на групата и е прехвърлило две рентабилни дейности — производството на цилиндри от хромирана стомана (на HB) и производството на стоманени тръби с алуминиево покритие и на хромирани тръби (на BA).

14 Тя посочва също във връзка с вземанията на публичните органи към ТВ, че макар посочените органи да са приели изискваните от закона мерки за събиране на вземанията, както и други мерки, като учредяването на ипотеки, изплатените от ТВ задължения били незначителни през 2004 г. В това отношение тя подчертава, че от края на 2004 г. било очевидно, че ТВ вече не било в състояние да изплати нито дълговете си, нито текущите си задължения. Впрочем според Комисията полските органи имали солидни обезпечения, които можели да преобразуват в пари в брой посредством производството за обявяване в несъстоятелност. Поради това според Комисията от гледна точка на хипотетичен частен

кредитор използването на тези обезпечения изглеждало по-разумно в сравнение с преструктурирането.

15 Комисията стига до заключението, че полските органи са се отказали от принудително изпълнение за сумата от 20 761 643 PLN. Тя добавя, че доколкото отказът от принудително изпълнение има същия ефект като предоставяне на получателя на цялата невъзстановена сума, полученото по този начин предимство отговаря на сумата от 20 761 643 PLN, получена след 1 януари 2005 г. Освен това тя счита, че BA и HB са се облагодетелствали от помощта. Тя счита, че TB не е задържало помощта, защото отказът от принудително изпълнение е позволил на предприятието да продължи стопанската си дейност и да организира вътрешното си преструктуриране.

16 Предвид изложеното по-горе, в член 1 от обжалваното решение Комисията обявява за несъвместима с общия пазар държавната помощ в размер на 20 761 643 PLN, неправомерно предоставена от Република Полша на групата Technologie Buczek (наричана по-нататък „групата TB“).

17 В член 3, параграфи 1 и 3 от обжалваното решение Комисията разпорежда на Република Полша да събере обратно тази сума, увеличена с лихва за забава, като уточнява, че тази сума трябва да се събере от дъщерните дружества HB и BA пропорционално на действително получената от тях помощ, тоест от HB — сумата от 13 578 115 PLN, а от BA — сумата от 7 183 528 PLN.

18 Съгласно членове 4 и 5 от обжалваното решение Република Полша е длъжна да изпълни това решение в четиримесечен срок от уведомяването и да информира Комисията в двумесечен срок от уведомяването за мерките, предприети за изпълнение на това решение.

19 Съгласно член 6 от обжалваното решение негов адресат е Република Полша.

Производство и искания на страните

20 Жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд на 8 януари 2008 г.

21 С отделен акт, постъпил същия ден в секретариата на Общия съд, жалбоподателят прави искане за спиране на изпълнението на обжалваното решение.

22 С Определение на председателя на Общия съд от 14 март 2008 г. по дело Buczek Automotive/Комисия (T-1/08 R, непубликувано в Сборника) искането за обезпечение е отхвърлено без произнасяне по съдебните разноски.

23 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 18 март 2008 г., Република Полша иска да встъпи в подкрепа на жалбоподателя.

24 С Определение на председателя на втори състав на Общия съд от 13 май 2008 г. Република Полша е допусната като встъпила страна.

25 С Определение на председателя на втори състав на Общия съд от 4 май 2009 г. настоящото дело е съединено с дело T-440/07, Huta Buczek/Комисия, както и с дело T-465/07, Technologie Buczek/Комисия, за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.

26 С писма, постъпили в секретариата на Общия съд съответно на 28 април и на 30 август 2010 г. жалбоподателите по дела T-465/07 и T-440/07 уведомяват Общия съд, че оттеглят жалбите си.

27 С Определения на председателя на втори състав на Общия съд, съответно от 7 юли и 3 септември 2010 г. дела T-465/07 и T-440/07 са заличени от регистъра на Общия съд.

28 Жалбоподателят, подкрепян от Република Полша, моли Общия съд:

— да отмени член 1 и член 3, параграфи 1 и 3 от обжалваното решение,

— при условията на евентуалност да отмени член 1 и член 3, параграфи 1 и 3 от обжалваното решение в частта, в която Комисията разпорежда той да възстанови сумата от 7 183 528 PLN,

— да отмени членове 4 и 5 от обжалваното решение в частта, в която тези членове се отнасят до събирането на помощта от жалбоподателя,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

29 Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата като недопустима, доколкото жалбоподателят иска отмяната на разпоредби, които не го засягат пряко и лично,

— да отхвърли жалбата в останалата ѝ част,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По допустимостта

Доводи на страните

30 Комисията твърди, че първото искане е недопустимо, тъй като жалбоподателят няма правен интерес от оспорването на член 1 и член 3, параграфи 1 и 3 от обжалваното решение. Всъщност тези разпоредби били адресирани до Република Полша и се отнасяли до групата TB. Впрочем Комисията счита, че тъй като жалбоподателят е само един от субектите от групата TB и не е представил пълномощно, което му дава право да води дела от името на групата, той не отговаря на условията на член 230 ЕО.

31 Жалбоподателят оспорва твърденията на Комисията и твърди, че има правен интерес от оспорването на член 1 и член 3, параграфи 1 и 3 от обжалваното решение. Всъщност той напомня, че макар да не е посочен в текста на член 1 от обжалваното решение, там става въпрос за групата ТВ. Групата ТВ обаче била определена от Комисията чрез икономически критерии, като бил пренебрегнат фактът, че различните съставящи я субекти са обособени от правна гледна точка. От анализа на Комисията следвало, че размерът на помощта, определен за цялата група, се отразява на сумите, които следва да се възстановят от жалбоподателя.

32 Република Полша оспорва доводите на Комисията, че жалбоподателят би имал правен интерес единствено ако бил упълномощен да представлява в съда останалите субекти от групата ТВ или Република Полша. Според Република Полша член 1 от обжалваното решение се отнася до групата ТВ, от която жалбоподателят е част, и следователно размерът, определен за групата, се отразява на частта от помощта, която жалбоподателят трябва да възстанови. Ето защо Република Полша счита, че предвид структурата на решението и неделимостта на неговото съдържание, Общият съд е длъжен да го разгледа в неговата цялост.

Съображения на Общия съд

33 Първото искане на жалбоподателя е за отмяна на член 1 и на член 3, параграфи 1 и 3 от обжалваното решение в тяхната цялост, а не както във второто искане — в частта, в която Комисията разпорежда от него да се събере обратно сумата от 7 183 528 PLN. Комисията счита по същество, че първото искане трябва да се отхвърли като недопустимо поради липса на правен интерес.

34 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика жалбата за отмяна, подадена от физическо или юридическо лице, е допустима само ако жалбоподателят има правен интерес от отмяната на обжалвания акт. Такъв интерес е налице само когато отмяната на обжалвания акт може да има правни последици и когато резултатът от жалбата може да е от полза за подалата я страна (вж. Определение на Общия съд от 30 април 2007 г. по дело EnBW Energie Baden-Württemberg/Комисия, T-387/04, Сборник, стр. II-1195, точка 96 и цитираната съдебна практика).

35 Член 1 от обжалваното решение обявява държавната помощ в размер на 20 761 643 PLN, неправомерно предоставена на групата TB, за несъвместима с общия пазар. В съображение 124, както и в член 3, параграф 1 от обжалваното решение, Комисията обаче установява, че възстановяването на помощта трябва да се иска от нейните получатели, а именно от жалбоподателя и HB. Ако член 1 бъде отменен, би отпаднало основанието на наложеното именно на жалбоподателя задължение за възстановяване. Ето защо последният има интерес от отмяната на член 1 от обжалваното решение в неговата цялост.

36 Следва обаче да се отбележи, че член 3, параграфи 1 и 3 от обжалваното решение определя сумите, които следва да се съберат съответно от жалбоподателя и от HB. В съображение 131 от обжалваното решение Комисията уточнява начина, по който тези суми са били изчислени. От това съображение е видно, че на първо място, тя взема предвид средствата, които действително са били прехвърлени от TB на жалбоподателя и на HB, тоест съответно 7,833 милиона PLN и 14,81 милиона PLN. На второ място, тя установява, че общият размер на посочените средства, тоест 22,643 милиона PLN, надвишава общия размер на предоставената помощ. На трето място, тя свежда общата сума, която трябва да се възстанови, до размера на предоставената помощ и пропорционално намалява сумата, дължима съответно от жалбоподателя и от HB. Тъй като жалбоподателят и HB са получили съответно 34,6 % и 65,4 % от прехвърлените средства, те били длъжни да платят 34,6 % и 65,4 % от общата сума, която трябва да се възстанови, тоест 7 183 528 PLN и 13 758 115 PLN.

37 Предвид дадените в съображение 131 от обжалваното решение обяснения, ако посоченото решение бъде отменено по отношение на дължимата от HB сума, Комисията би могла да поиска от жалбоподателя възстановяването на размера на действително прехвърлените от TB средства, от които той се е възползвал, тоест 7,833 милиона PLN.

38 Ето защо, макар жалбоподателят да има интерес от отмяната на член 3, параграфи 1 и 3 от обжалваното решение в частта, в която Комисията разпорежда от него да бъде възстановена сумата от 7 183 528 PLN, не може да се счита, че той има интерес и от отмяната на член 3, параграфи 1 и 3 от обжалваното решение в тяхната цялост.

39 От това следва, че повдигнатото от Комисията по отношение на първото искане възражение за недопустимост следва да се уважи частично и да се отхвърли посоченото искане като недопустимо, доколкото с него жалбоподателят иска отмяна на член 3, параграфи 1 и 3 от обжалваното решение в тяхната цялост.

По същността на спора

40 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят повдига шест правни основания. Първото е изведено от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО и на член 88, параграф 2 ЕО, второто — от нарушение на член 253 ЕО и на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, прогласена на 7 декември 2000 г. в Ница (ОВ C 364, стр. 1), третото — от нарушение на член 5 ЕО, четвъртото — от нарушение на принципа на правната сигурност, петото — от нарушение на правото на собственост, и шестото — от злоупотреба с власт.

Доводи на страните

41 В първата част на първото правно основание, жалбоподателят, подкрепян от Република Полша, изтъква, че Комисията е нарушила член 87, параграф 1 ЕО, като е определила неправилно наличието на публични вземания като несъвместима с общия пазар помощ. Според жалбоподателя в случая не е изпълнено нито едно от четирите условия за определянето на дадена мярка като държавна помощ — намеса на държавата или чрез използване на ресурси на държавата, предимство, засягане на търговията между държавите членки и нарушаване на конкуренцията.

42 На първо място, що се отнася до условието относно намесата на държавата, първо, жалбоподателят изтъква, че полските органи въобще не са опростили задълженията на ТВ, а напротив — са приели всички необходими мерки за събирането на вземанията си.

43 Второ, жалбоподателят оспорва анализа, направен от Комисията в обжалваното решение, за да се определи дали полските публични органи са действали като хипотетичен частен кредитор. В това отношение най-напред жалбоподателят оспорва твърдението на Комисията в съображение 91 от обжалваното решение, съгласно което частен кредитор би избрал да използва обезпеченията, с които разполага в производство по несъстоятелност, вместо да позволи на ТВ да осъществи своето преструктуриране, доколкото:

— осъщественото производство за събиране на вземанията е позволило постепенното изплащане на дължимите суми,

— производствата за обявяване в несъстоятелност са дълги и ликвидацията на имуществото на длъжника се предхожда от редица мерки, предприети от синдика и от съдията по ликвидацията, повечето от които са обжалваеми, което евентуално може още да отдалечи във времето датата на изплащане на дължимите суми,

— самото производство по несъстоятелност е свързано с разходи, които намаляват масата на несъстоятелността, предназначена за удовлетворяването на кредиторите,

— не всички обезпечения, с които разполагат публичните органи, са от първи ред.

44 В репликата си жалбоподателят добавя, че преценката на Комисията, според която, ако искане за обявяване в несъстоятелност е било направено през 2004 г., вече са щели да бъдат събрани вземания, почива на преценка a posteriori, съобразена с настъпили по-късно събития и които не са били известни на полските органи при определянето на начина на изпълнение. В настоящия случай жалбоподателят обяснява, че полските органи са взели предвид, от една страна, опасността производството по несъстоятелност да доведе само до частично погасяване на задълженията и от друга страна, факта, че обявяването в несъстоятелност води до прекратяване на висящите изпълнителни производства.

45 По-нататък жалбоподателят посочва, че в случая поведението на хипотетичен частен кредитор трябва да се определи въз основа на предприетите от частните кредитори на TB действия, а именно тези на най-големия му кредитор — EF. В това отношение жалбоподателят изтъква, че въпреки факта, че EF разполага с много солидни имотни обезпечения под формата на ипотеки върху недвижими имоти и залози върху движими вещи, то не е поискало обявяването на неплатежоспособността на TB, а е преценило, че производството за събиране на вземанията му дава по-голям шанс да събере вземанията си.

46 Накрая жалбоподателят поддържа, че твърдението на Комисията в съображение 96 от обжалваното решение, според което от края на 2004 г. било очевидно, че TB няма да стане отново рентабилно, е погрешно. Всъщност жалбоподателят напомня, че в съображения 57 и 14 от обжалваното решение Комисията твърди, че TB събира наеми за отдаването под наем на част от активите си. Освен това Комисията не оспорвала факта, че акциите на HB, дружество получател

на помощта, са част от активите на ТВ, като по този начин последното можело да разчита на приходи от дивиденти. Освен това, противно на твърденията на Комисията в съображение 94 от обжалваното решение, ТВ поддържало производствена дейност до края на 2006 г.

47 Трето, жалбоподателят изтъква, че всички публични финансови задължения на ТВ, както и лихвите и разноските за изпълнението, са изплатени в производството по несъстоятелност на ТВ.

48 На второ място, Комисията въобще не посочвала по какъв начин ТВ се е възползвало от разглежданата помощ. Напротив, предприетите от полските органи действия довели до постепенно задълбочаване на финансовите затруднения на ТВ.

49 На трето място, жалбоподателят посочва, че Комисията не е доказала и това, че разглежданата помощ е засегнала търговията между държавите членки или е нарушила или е заплашвала да наруши конкуренцията.

50 Най-напред Република Полша добавя, че що се отнася до мерките за събиране на вземанията, приети от полските органи, периодът, изтекъл от момента, към който принудителното изпълнение е станало възможно по силата на закона, до момента, в който Комисията счита, че е взето решение за това изпълнение, тоест 31 декември 2004 г., е твърде кратък и във всички случаи недостатъчен за събиране на вземанията или за да се установи, че възстановяването на посочените вземания е невъзможно чрез нормалните изпълнителни способи и че е необходимо да се направи искане за обявяване в несъстоятелност.

51 По-нататък Република Полша изтъква, че обжалваното решение е лишено от всякаква логика, тъй като в него Комисията твърди, че държавната помощ е предоставена на 31 декември 2004 г., но обосновава тази дата като се позовава на мерките, приети от полските органи през 2005 г. и 2006 г. Впрочем, за да може да приеме, че помощта е предоставена на ТВ на 31 декември 2004 г., Комисията не трябвало да се позовава на положението към този момент и на достъпната към тази дата информация.

52 Накрая, що се отнася до хипотетичния частен кредитор, Република Полша отбелязва по-специално, че Комисията не е извършила задълбочени икономически анализи, които да ѝ позволят да заключи, че полските органи са щели да съберат по-бързо по-голяма част от вземанията си, ако към края на 2004 г. бяха започнали производство за обявяване в несъстоятелност. Освен това според Република Полша Комисията изглежда забравя, че производството по несъстоятелност не води до незабавно удовлетворяване на кредиторите и поражда разходи, с които се намалява наличната сума, която подлежи на разпределение между кредиторите.

53 На първо място, що се отнася до въпроса за събирането на публични вземания, първо, Комисията възразява, че не е имало нито рационално събиране на публични вземания, нито оптимизиране на това събиране и че жалбоподателят пренебрегва факта, че приетите от полските органи мерки са били неефикасни. Всъщност приетите от последните мерки довели до събирането само на незначителна част от вземанията и не допринесли за намаляването на общия дълг на ТВ. Напротив, на практика те представлявали постоянно финансиране, както и оперативна помощ за ТВ, което по този начин можело да продължи да извършва нерентабилната си дейност, докато посочените органи можели да направят искане за обявяване на ТВ в несъстоятелност, което щяло да позволи ефикасно изпълнение върху притежаваните върху неговите активи обезпечения особено предвид факта, че тези обезпечения били от първи ред.

54 Комисията твърди освен това, че нейната гледна точка е подкрепена от съдебната практика, по силата на която държавна помощ е налице, когато дълг фактически не е събран. Всъщност толерирането от публичните органи на невъзстановяването на задължения намалявало обичайните разходи на предприятието и без да представлява субсидия stricto sensu, имало същия характер и идентични последици.

55 Второ, Комисията поддържа, че ако избирателното предимство произтича от неефикасни национални разпоредби, вината за това е на Република Полша. Тъй като последната е адресат на обжалваното решение, тя имала задължението да го приложи, като използва всички мерки, с които разполага, включително и законодателни мерки.

56 Трето, Комисията изтъква, че доводите на жалбоподателя са противоречиви, доколкото той поддържа, от една страна, че полските органи са приели всички законни мерки, за да съберат дължимите суми, и от друга страна, че същите тези органи доброволно не са пристъпили към незабавно събиране на вземанията, за да получат цялата дължима сума, увеличена с лихви за забава.

57 Четвърто, що се отнася до твърдението на Република Полша, че Комисията трябвало да се позовава само на положението, съществуващо към 31 декември 2004 г. и на наличната информация към тази дата, Комисията напомня, че държавната помощ не е само мярка за предоставяне на определена сума. Тази помощ била резултат от липсата на ефективно събиране на вземанията. Следователно било логично тя да започва в определен момент и да продължава, докато не е налице ефективно събиране на вземанията. Следователно продължителността на такава помощ трябвало да се обоснове с продължаването на бездействието след започването ѝ, а не само с по-ранните действия, както искала Република Полша.

58 На второ място, що се отнася до плащането на лихви, Комисията поддържа, че когато става въпрос за публични финансови вземания, начисляването на лихвите се прави независимо от волята на кредиторите и е задължително. Отказът от начисляване и събиране на лихви представлявало допълнителна помощ.

59 На трето място, що се отнася до това дали полските органи са действали като хипотетичен частен кредитор, първо, Комисията възразява, че фактът, че помощ за преструктуриране първоначално е била предоставена на ТВ, прави невъзможно разглеждането на приетите от полските органи мерки от гледна точка на хипотетичен частен кредитор, тъй като такъв кредитор не би толерирал опрощаването на първоначалното задължение на ТВ.

60 Второ, Комисията твърди, че в подобно положение частният кредитор не би действал по същия начин като полските органи. Всъщност според Комисията частният кредитор би бил склонен да приеме продължаване на срока за изплащането на задълженията на предприятие в затруднено положение или споразумение за преструктурирането на това предприятие само ако това му осигурява икономическа изгода. В настоящия случай Комисията обаче твърди, че в обжалваното решение е доказала, че от януари 2004 г. ТВ е неплатежоспособно и че не е било вероятно то отново да стане рентабилно, което означава, че при това положение частният кредитор би решил да пристъпи към събиране на вземанията още от 2004 г.

61 При това Комисията уточнява, че частният кредитор не би се задоволил с какви да е мерки за събиране на вземанията, а би бил заинтересован единствено от мерки, които могат да бъдат ефикасни. Така частният кредитор щял да провери дали използването на притежаваните от него обезпечения в производството по несъстоятелност би довело до по-значително възстановяване, отколкото в производството за събиране на вземания. В настоящия случай обаче Комисията посочва най-напред, че събирането не е довело до изплащане на задълженията на ТВ, тъй като увеличението на размера им винаги е било по-голямо от възстановените суми, след това, че шансовете на ТВ да възстанови рентабилността си

били значително намалени и накрая, че ZUS разполагал с обезпечения, равностойни на размера на задълженията на TB. Според Комисията от това следва, че частният кредитор, в положението на ZUS, нямало да има никакво основание да продължи да чака изпълнението на вземанията.

62 Трето, що се отнася до довода на жалбоподателя относно действията на EF, Комисията поддържа, че от една страна, той трябва да се отхвърли, доколкото не е бил представен в процедурата по разследване, и че от друга страна, EF не може да се възприеме като референтен частен кредитор.

63 Четвърто, що се отнася до довода на Република Полша относно липсата на задълбочени икономически анализи, Комисията възразява като се основава на съображение 91 от обжалваното решение и на Решение на Общия съд от 21 октомври 2004 г. по дело Lenzing/Комисия (T-36/99, Recueil, стр. II-3597), че доказването на предимството на производството по несъстоятелност пред другите форми за събиране на вземания не е необходимо, тъй като полските органи не са използвали всички мерки за събиране на вземания, макар да са били длъжни да го направят.

64 На четвърто място, що се отнася до довода на жалбоподателя, че просрочените суми по публичните вземания са били изплатени в производството по несъстоятелност, Комисията възразява, че събирането на публичните вземания от TB нямало да позволи да се премахне всякакво нарушение на конкуренцията в съответствие с член 88, параграф 2 ЕО. Всъщност от постоянната съдебна практика било видно, че възстановяването на помощи цели да възстанови на пазара съществуващото преди предоставянето на тези помощи положение. Тази цел се постигала веднага щом неправомерните помощи бъдели възстановени от получателя и щом той изгубел предимството, от което се е ползвал на пазара спрямо останалите конкуренти. Впрочем в настоящия случай, тъй като конкурентното предимство било прехвърлено от TB на BA и HB, справедливите условия на конкуренция можели да бъдат възстановени само с възстановяването на помощта от BA и HB.

Съображения на Общия съд

65 Съгласно член 87, параграф 1 ЕО, „[о]свен когато е предвидено друго в настоящия договор, всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с общия пазар“.

66 Квалификацията като помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО изисква всички посочени в тази разпоредба условия да са изпълнени. Първо, трябва да става въпрос за намеса на държавата или чрез ресурси на държавата. Второ, тази намеса трябва да може да засегне търговията между държавите членки. Трето, тя трябва да предоставя предимство на своя получател, поставяйки някои предприятия или някои производства в по-благоприятно положение. Четвърто, тя трябва да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията (вж. Решение на Общия съд от 22 февруари 2006 г. по дело Le Levant 001 и др./Комисия, T-34/02, Recueil, стр. II-267, точка 110 и цитираната съдебна практика).

67 По-конкретно, що се отнася до условието относно намесата на държавата или чрез ресурси на държавата, в съдебната практика е прието, че единствено предимствата, предоставени пряко или непряко чрез ресурси на държавата, се считат за помощи по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО (Решение на Съда от 13 март 2001 г. по дело PreussenElektra, C-379/98, Recueil, стр. I-2099, точка 58).

68 Когато става въпрос за условието относно предимството, най-напред следва да се напомни, че съгласно установената съдебна практика понятието за помощ е по-общо от това за субсидия, тъй като включва не само положителните престации като самите субсидии, но и други видове държавна намеса, които под различна форма облекчават тежестите, обичайно натоварващи бюджета на едно предприятие, и които, без да са субсидии в тесния смисъл на думата, имат

същото естество и последици (вж. Решение на Съда от 8 май 2003 г. по дело Италия и SIM 2 Multimedia/Комисия, C-328/99 и C-399/00, Recueil, стр. I-4035, точка 35 и цитираната съдебна практика).

69 След това, пак съгласно постоянната съдебна практика, член 87 ЕО не прави разграничение в зависимост от причините или целите на държавните мерки, а ги определя в зависимост от техните последици (вж. Решение на Съда от 12 октомври 2000 г. по дело Испания/Комисия, C-480/98, Recueil, стр. I-8717, точка 16 и цитираната съдебна практика).

70 Накрая Съдът приема, че за да се прецени дали една държавна мярка представлява държава помощ по смисъла на член 87 ЕО, следва да се определи дали предприятието получател извлича икономическо предимство, от което не би се ползвало при нормални пазарни условия (Решение на Съда от 29 юни 1999 г. по дело DM Transport, C-256/97, Recueil, стр. I-3913, точка 22). За тази цел, що се отнася до невъзстановените публични вземания, съответните публични образувания трябва да се сравнят с частен кредитор, който иска да получи плащане на сумите, които му дължи длъжник в затруднено финансово положение (Решение на Общия съд от 11 юли 2002 г. по дело HAMSA/Комисия, T-152/99, Recueil, стр. II-3049, точка 167).

71 Именно с оглед на тези принципи следва да се провери дали в настоящия случай Комисията правилно е приложила понятието за помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО.

72 На първо място, жалбоподателят поддържа по същество, че разглежданите мерки не представляват държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, тъй като липсва условието за държавна намеса, предвид факта че полските органи въобще не са опростили задълженията на TB, а са приели всички необходими мерки за събиране на вземанията си.

73 Следва да се приеме, че макар жалбоподателят да твърди, че липсва държавна намеса, по същество неговите доводи се отнасят до въпроса за предоставянето на предимство от публичните образувания, посочени в точка 2 по-горе. Всъщност доводите му въобще не целят да докажат, че предимството, за което се твърди, че е предоставено на TB, нито пряко, нито непряко е предоставено чрез ресурси на държавата по смисъла на съдебната практика, посочена в точка 67 по-горе. Те целят единствено да докажат, че мерките, разгледани от Комисията в обжалваното решение, не могат да се считат за предимство. Ето защо следва да се определи дали условието за наличие на предимство е изпълнено в настоящия случай.

74 В това отношение следва да се посочи, че противно на твърденията на жалбоподателя Комисията не оспорва, че полските органи нито са опростили, нито са разсрочили публичните финансови задължения на TB. Така от обжалваното решение, и по-специално от съображения 38—40 от него, е видно, че за Комисията е съвсем ясно, че полските органи са приели предвидените от закона мерки за събирането на вземанията си, като запор на банкови сметки, учредяване на ипотеки и залози, както и прехвърляне на собствеността върху определени активи. В съдебното заседание от 7 септември 2010 г. Комисията уточнява, че за целите на приемането на обжалваното решение е приела, че събирането на вземанията, предприето от публичните образувания, посочени в точка 2 по-горе, е неефикасно предвид увеличаващите се задължения на TB и че несъбирането на публичните вземания трябва да се приравни на опрощаване или разсрочване на задължения.

75 При все това от обжалваното решение, и по-специално от съображения 91, 96 и 97 от него, е видно, че Комисията е счела, че предоставеното на TB предимство произтича не от факта, че неефикасността на събирането на вземанията, предприето от публичните образувания, посочени в точка 2 по-горе, може да се приравни на опрощаване или разсрочване на неговите задължения, а от факта, че посочените органи са се отказали от принудителното изпълнение за сумата от 20 761 643 PLN, тъй като не са поискали обявяването на TB в несъстоятелност още в края на 2004 г., въпреки че по това време е станало невероятно то да възвърне своята рентабилност. Според Комисията, както е посочено в

съображение 97 от обжалваното решение, това представлява оперативна помощ за ТВ, което по този начин може да продължи да извършва неефикасна дейност.

76 Ето защо следва да се приеме, че обжалваното решение не се основава нито на опрощаване или на разсрочване на задължението на ТВ, нито на неефикасността на предприетите от полските органи мерки за събиране на вземанията, приравнени от Комисията на опрощаване или разсрочване на задълженията, а на факта, че полските органи са имали на свое разположение друг метод за събиране на вземания — искането за обявяване на несъстоятелност, който според Комисията щял да позволи ефективното събиране на вземанията.

77 При тези обстоятелства предвид съдебната практика, цитирана в точки 68 и 69 по-горе, съгласно която нито формата, нито причината, нито целта на държавните мерки може да попречи на квалифицирането им като държавна помощ, Комисията не е допуснала никаква грешка, като е счела, че фактът, че в края на 2004 г. полските органи не са подали искане за обявяване на ТВ в несъстоятелност и са се задоволили с това да продължат, макар и старателно, предвидените в закона производства за събиране на публични вземания, представлява предимство, предоставено на ТВ. Всъщност следва да се напомни, че всяко производство по несъстоятелност, което води до преустройство на дружеството, изпаднало в несъстоятелност, или до неговата ликвидация, има за цел най-малкото погасяването на пасива на посоченото дружество. В този контекст свободата да управлява както активите, така и дейностите си, с която разполага изпадналото в несъстоятелност дружество, е ограничена. Ето защо, като не са поискали обявяването на ТВ в несъстоятелност, полските органи, посочени в точка 2 по-горе, са позволили на това дружество да разполага с промеждутък от време, през който то е можело свободно да използва активите си и да извършва дейност, като по този начин са му предоставили предимство.

78 Освен това следва да се посочи, че в настоящия случай, от една страна, не е оспорено, че от края на 2004 г. до обявяването на несъстоятелността му през

2006 г. TB е било неспособно да посрещне всички свои задължения. Така жалбоподателят признава в писмените си становища, че публичните финансови вземания на TB, както и лихвите и разноските за изпълнение са били изплатени едва в производството по несъстоятелност. От друга страна, не се оспорва и фактът, че през 2005 г. и 2006 г. TB е продължило да извършва дейност. През този период последното е отдало под наем на жалбоподателя някои от своите производствени активи и е направило увеличения на капитала в полза на жалбоподателя и на HB. Ето защо следва да се отбележи, че независимо от факта, че публичните образувания, посочени в точка 2 по-горе, са използвали всички предвидени от закона правни способи, за да получат плащане на задълженията на TB, посочените задължения са били изплатени само частично и че TB е могло да продължи своята дейност и да осъществи преструктуриране на групата чрез отдаването под наем на производствени активи на BA и чрез увеличаване на капитала на последното, както и чрез увеличаване на капитала на HB под формата на апорт в дълготрайни активи. Впрочем тази реорганизация нямаше да е възможна, ако TB бе обявено в несъстоятелност още от края на 2004 г. (вж. в този смисъл Решение по дело Испания/Комисия, точка 69 по-горе, точка 20).

79 Поради това следва да се приеме, както е направила Комисията, че TB се е ползвало още от края на 2004 г. от оперативна подкрепа от страна на полските органи, които, като не са поискали обявяването му в несъстоятелност, са му позволили да продължи стопанската си дейност, без то да е изплатило задълженията си, възлизащи на 20 761 643 PLN към този момент.

80 На второ място, тъй като със самия факт на продължаването на предвиденото в закона производство за събиране на публични вземания, без да поискат обявяването на TB в несъстоятелност, полските органи са му предоставили предимство, следва да се установи, в съответствие със съдебната практика, посочена в точка 70 по-горе, дали Комисията е нарушила член 87, параграф 1 ЕО, като е счела, че посоченото предимство не би било предоставено при нормални условия на конкуренция. Поради това следва да се провери дали Комисията е приложила правилно проверката във връзка с хипотетичния частен кредитор, което се оспорва от жалбоподателя.

81 Жалбоподателят по-конкретно счита, че частният кредитор не би избрал да се ползва от обезпеченията, с които разполага в рамките на производството по несъстоятелност, предвид продължителността на производствата по несъстоятелност, разходите за тези производства, факта, че не всички обезпечения, с които публичните образувания разполагат, са от първи ред, и факта, че предприетото от полските органи производството за събиране на вземанията е позволило да се ползва възможността за постепенно изплащане на дължимите суми. Република Полша твърди по-специално, че Комисията не е провела задълбочени икономически анализи, които да ѝ позволят да заключи, че полските органи са щели да съберат по-бързо по-голяма част от вземанията си, ако към края на 2004 г. бяха поискали обявяването на ТВ в несъстоятелност.

82 В това отношение следва да се припомни, че преценката на Комисията дали дадена мярка отговаря на критерия за частния оператор в условията на пазарна икономика, предполага сложна икономическа преценка. Поради това, когато приема акт, предполагащ подобна преценка, Комисията разполага с широка свобода на преценка, а съдебният контрол се свежда до проверка дали са спазени процесуалните норми и изискването за мотивиране, дали не е налице грешка при прилагане на правото, дали приетите факти са установени точно, дали не е налице явна грешка в преценката на тези факти, както и дали не е налице злоупотреба с власт. По-специално Общият съд няма за задача да замести икономическата преценка на издаващия решението със своята преценка (вж. в този смисъл Определение на Съда от 25 април 2002 г. по дело DSG/Комисия, C-323/00 P, Recueil, стр. I-3919, точка 43, Решение на Общия съд по дело HAMSA/Комисия, точка 70 по-горе, точка 127 и Решение на Общия съд от 17 декември 2008 г. по дело Ryanair/Комисия, T-196/04, Сборник, стр. II-3643, точка 41).

83 Все пак, независимо че съдът на Съюза признава свобода на преценка на Комисията в икономическата или техническата област, това не означава, че той трябва да се въздържа от упражняване на контрол върху тълкуването от Комисията на данни с такъв характер. Всъщност по отношение на доводите на страните общностният съд по-конкретно трябва не само да провери дали представените доказателства установяват действителното положение и дали същите са достоверни и съвпадащи, но трябва също да провери дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се направи преценка на дадена сложна ситуация, както и това дали те са от такъв характер, че да подкрепят изведените от тях заключения (Решение на Съда от

2 септември 2010 г. по дело Комисия/Scott, C-290/07 P, Сборник, стр. I-7763, точка 65).

84 Следва също да се напомни, че съгласно съдебната практика, когато изправено пред значително влошаване на финансовото си положение предприятие предлага на своите кредитори споразумение или поредица от споразумения за уреждане на задълженията си, за да подобри положението си и да избегне обявяването си в ликвидация, всеки кредитор трябва да направи избор с оглед на сумата, която му е предложена в рамките на предлаганото споразумение, от една страна, и сумата, която той счита, че може да събере след евентуалната ликвидация на предприятието, от друга страна. Неговият избор се влияе от редица фактори като качеството му на ипотекарен, привилегирован или хирографарен кредитор, естеството и обхвата на евентуалните обезпечения, които притежава, преценката му за шансовете за възстановяване на предприятието, както и приходите, които би получил, в случай на ликвидация (Решение по дело HAMSA/Комисия, точка 70 по-горе, точка 168). Ето защо Комисията трябва да определи за всяко от разглежданите публични образувания, като вземе предвид посочените по-горе фактори, дали опрощаването на задълженията към него е явно по-голямо от това, с което би се съгласил хипотетичният частен кредитор, намиращ се по отношение на предприятието в положение, сходно на това на съответното публично образувание и целящ да събере сумите, които му се дължат (Решение по дело DM Transport, точка 70 по-горе, точка 25 и Решение по дело HAMSA/Комисия, точка 70 по-горе, точка 170).

85 По аналогия в случай като настоящия, при който не е сключено никакво споразумение за уреждане на задълженията, хипотетичният частен кредитор трябва да избира между, от една страна, предвидимия резултат от предвиденото в закона производство за събиране на вземанията и от друга страна, сумата, която той счита, че ще може да си възстанови чрез производството за обявяване в несъстоятелност на дружеството. Неговият избор се влияе от редица фактори като посочените в точка 84 по-горе. Поради това в настоящия случай Комисията е била длъжна да определи дали предвид тези фактори частен кредитор също както публичните образувания, посочени в точка 2 по-горе, би предпочел предвиденото в закона производство по събиране на вземанията пред производството по несъстоятелност.

86 Този извод не може да бъде оспорен чрез направеното от Комисията тълкуване на Решение по дело Lenzing/Комисия, точка 63 по-горе, съгласно което доказването на предимството на производството по несъстоятелност пред другите производства за събиране на вземания не било необходимо, тъй като полските органи не са използвали всички мерки за събиране на вземания — включително и производството по несъстоятелност, — макар да са били длъжни да го направят.

87 От една страна, не съществува никакво задължение за националните органи, които искат да съберат публични вземания, да използват всички методи за събиране, с които разполагат. Както личи от точка 70 по-горе, единственото задължение, което посочените органи имат, за да не бъде определена като държавна помощ тяхната намеса, е да възприемат поведение, каквото би имал частният кредитор при нормални пазарни условия. Впрочем когато съществуват няколко метода за събиране на вземанията, е необходимо да се сравнят съответните предимства на различните методи, за да се определи този, който би бил избран от частния кредитор.

88 От друга страна, макар в Решение по дело Lenzing/Комисия, точка 63 по-горе, Общият съд да не е трябвало да се произнесе изрично по необходимостта Комисията да извърши сравнение на съответните предимства на различните производства за събиране на вземанията от гледна точка на хипотетичния частен кредитор, това решение все пак по никакъв начин не подкрепя довода на Комисията. Напротив, в точка 152 от него Общият съд напомня, че Комисията трябва да провери във всеки конкретен случай и в зависимост от конкретните обстоятелства дали решението на съответните публични образувания да приемат преструктуриране на дълга на едно предприятие в затруднено финансово положение, както и условията на това преструктуриране отговарят на критерия за частния кредитор. Освен това в точки 159 и 160 от това решение Общият съд установява, че Комисията не може да заключи, че посочените публични образувания са действали по такъв начин, че да използват всички възможности за събиране на вземанията, без да е извършила задълбочен анализ на жизнеспособността на дружеството получател. Ето защо Общият съд установява, че предимствата на производството за събиране на вземанията, предприето от съответните публични образувания трябва се преценят именно с оглед на жизнеспособността на предприятието, което предполага имплицитно, че предвид

данните за тази жизнеспособност може би е трябвало да се предпочете друго производство за събиране на вземанията.

89 Ето защо в съответствие със съдебната практика, посочена в точка 83 по-горе, следва да се провери дали данните, с които Комисията разполага към момента на приемане на обжалваното решение, ѝ позволяват да заключи, че хипотетичният частен кредитор би избрал да поиска обявяването в несъстоятелност и не би продължил предвидените в закона производства за събиране на вземания.

90 В това отношение, първо, що се отнася до естеството и обхвата на обезпеченията, с които разполагат публичните образувания, посочени в точка 2 по-горе, следва да се посочи, че от съображения 40 и 91 от обжалваното решение е видно, че Комисията е извършила анализ на посочените обезпечения. Вследствие на анализа в съображение 91 от обжалваното решение тя прави извода, че ZUS, Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych и държавната хазна са имали „действителни обезпечения“, които са имали възможност да преобразуват в пари в брой посредством производството за обявяване в несъстоятелност, и че след влошаването на положението на TB и намаляването на неговите активи използването на тези обезпечения изглежда по-разумно от икономическа гледна точка, отколкото преструктурирането. Въпреки че този извод е оспорен от жалбоподателя, все пак следва да се посочи, че от съображение 91 от обжалваното решение е видно, че извършеният от Комисията анализ се основава на материалите, представени от Република Полша в рамките на административното производство.

91 Второ, що се отнася до шансовете за възстановяване на TB, Комисията е извършила проверка на тези шансове в края на 2004 г. по-специално в съображения 89, 90 и 96 от обжалваното решение. Вследствие на тази проверка Комисията установява, че в края на 2004 г. всички показатели относно перспективите на TB за възстановяване на жизнеспособността му били отрицателни. Независимо че жалбоподателят оспорва това заключение, както и анализа на естеството и обхвата на обезпеченията, следва все пак да се подчертае, че посоченият анализ се основава на материалите, посочени в съображения 49—51 от обжалваното

решение, а именно мониторингови доклади, изготвени от независимия консултант на Комисията за 2003 г. и 2004 г., както и мониторингови доклади, изготвени от Република Полша също за 2003 г. и 2004 г.

92 Трето, що се отнася до ползата, която хипотетичният частен кредитор можел да очаква да получи в рамките на производството по несъстоятелност, следва да се посочи, че Комисията твърди в съображение 88 от обжалваното решение, че „внимателното отчитане на предимството, възникнало от разсрочване на дълга, би показало, че потенциалното плащане не би превишило сигурното възвръщане на средствата, което е присъщо за ликвидацията на дружеството". Общият съд обаче установява, че от обжалваното решение не става ясно на кои материалите, се основава това твърдение.

93 По-специално в обжалваното решение Комисията не посочва дали в подкрепа на това твърдение тя разполага с анализи, сравняващи ползите, които би имал хипотетичният частен кредитор от производството по несъстоятелност — предвид по-специално разходите, свързани с това производство — в сравнение с ползите от предвиденото в закона производство за събиране на публичните вземания.

94 По повод на зададения във връзка с това писмен въпрос, на който е поискано да отговори в съдебното заседание от 7 септември 2010 г., Комисията не е била в състояние да посочи дали такива анализи и изследвания са били изготвени и използвани за приемането на обжалваното решение. Тя се е задоволила с това да обясни, че посочените анализи се съдържат в съображения 84, 87 и 88 от обжалваното решение. Тези съображения обаче не съдържат никакъв сравнителен анализ на предвидимия резултат от предвиденото в закона производство за събиране на публични вземания и от производството по несъстоятелност. Още повече, Комисията не е била в състояние да представи документи, които съдържат такъв анализ, както е поискал Общият съд. Ето защо се налага изводът, че изложеното в точка 88 от обжалваното решение твърдение не е подкрепено от никакви доказателства.

95 Четвърто, що се отнася до другите фактори, които могат да повлияят на избора на хипотетичния частен кредитор, Общият съд установява, че в обжалваното решение Комисията не посочва дали разполага с изследвания или анализи, които сравняват продължителността на производството по несъстоятелност и на предвиденото в закона производство за събиране на публични вземания. Напротив, на поставен в рамките на процесуално-организационните мерки въпрос във връзка с тези обстоятелства, на който е трябвало да отговори в съдебното заседание от 7 септември 2010 г., Комисията е посочила, че не е сравнила продължителността на двете производства, тъй като положението на TB през 2005 г. било такова, че несъстоятелността била неизбежна.

96 Предвид посоченото по-горе Общият съд счита, че Комисията не разполага с материали, които да ѝ позволяват да твърди, че частният кредитор в края на 2004 г. би избрал производството по несъстоятелност. Поради това следва да се заключи, че предвид съдебната практика, посочена в точка 83 по-горе, и без да е необходимо да се проверява валидността на направените от Комисията изводи, от една страна, в резултат на анализа на притежаваните от полските органи обезпечения и от друга страна, в резултат на преценката на перспективите на TB, че прилагането от Комисията на проверката на хипотетичния частен кредитор противоречи на член 87, параграф 1 ЕО и че следователно Комисията не е установила надлежно наличието на предоставена на TB държавна помощ.

97 Ето защо следва да се уважи първата част на първото правно основание и да се отмени член 1 от обжалваното решение в частта, в която Комисията установява наличието на държавна помощ, неправомерно предоставена от Република Полша на TB.

98 Тъй като по изложените в предходната точка съображения член 1 от обжалваното решение следва да се отмени, единствено от съображения за изчерпателност Общият съд ще разгледа мотивите на обжалваното решение, доколкото в него Комисията установява наличието на държавна помощ, неправомерно предоставена от Република Полша на TB. В това отношение се уточнява, от една страна, че във второто правно основание жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила задължението за мотивиране по отношение на условията, свързани със засягането на търговията между държавите членки и с нарушаването или заплахата от нарушаване на конкуренцията, и от друга страна, че липсата на мотиви или тяхната непълнота са правни основания от публичен ред, които

могат и дори трябва да бъдат разгледани служебно от съда (Решение на Съда от 20 февруари 1997 г. по дело Комисия/Daffix, C-166/95 P, Recueil, стр. I-983, точки 23 и 24).

99 Според постоянната съдебна практика мотивите на увреждащото индивидуално решение трябва ясно и недвусмислено да покажат доводите на издаващата акта институция, за да позволят на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за приетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни контрол (Решение на Съда от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719, точка 63; вж. Решение по дело Le Levant 001 и др./Комисия, точка 66 по-горе, точка 111 и цитираната съдебна практика).

100 Не се изисква обаче мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 253 ЕО следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (Решение на Общия съд от 30 април 1998 г. по дело Vlaams Gewest/Комисия, T-214/95, Recueil, стр. II-717, точка 63).

101 Приложен по отношение на квалификацията на дадена помощ, този принцип изисква посочването на причините, поради които Комисията счита, че разглежданата помощ попада в приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО (Решение по дело Vlaams Gewest/Комисия, точка 100 по-горе, точка 64). С други думи, Комисията е длъжна да посочи причините, поради които счита, че четирите условия, посочени в член 87, параграф 1 ЕО, както са описани в цитираната в точка 66 по-горе съдебна практика, са изпълнени.

102 По-конкретно, що се отнася до условията, свързани със засягането на търговията между държавите членки или с нарушаването или заплахата от нарушаване на конкуренцията, достатъчно е кратко изложение на фактите и правните съображения, взети предвид при преценката на тези условия. Така Общият съд заявява, че Комисията не е длъжна да направи икономически анализ на действителното положение на съответните отрасли, на пазарния дял на жалбоподателя, на положението на конкурентните предприятия и на търговските потоци на съответните стоки и услуги между държавите членки, при положение че е посочила по какъв начин спорните помощи нарушават конкуренцията и засягат търговията между държавите членки (Решение на Съда от 17 септември 1980 г. по дело Philip Morris Holland/Комисия, 730/79, Recueil, стр. 2671, точки 9—12 и Решение по дело HAMSA/Комисия, точка 70 по-горе, точки 224 и 225). Все пак дори когато от обстоятелствата, при които е предоставена помощта, е ясно, че тя може да засегне търговията между държавите членки или да наруши или да заплаши да наруши конкуренцията, Комисията трябва поне да спомене тези обстоятелства в мотивите на решението си (вж. Решение по дело Vlaams Gewest/Комисия, точка 100 по-горе, точка 64 и цитираната съдебна практика).

103 Както в писмените си становища, така и в съдебното заседание Комисията препраща към съображение 97 от обжалваното решение, в което според нея тя е мотивирала решението си относно изпълнението на условията за засягането на търговията между държавите членки и за нарушаването или заплахата от нарушаване на конкуренцията.

104 Впрочем съображение 97 от обжалваното решение е формулирано по следния начин:

„По този начин Полша не е успяла да събере принудително 20,761 млн. PLN (20,267 млн. PLN, както се посочва в четвъртия полски доклад за преструктуриране, но по-късно тази сума е била поправена от полските органи). Това представлява оперативна помощ за дружеството, за да продължи неефикасната си дейност, и следователно е предимство, предоставено чрез държавни ресурси, което заплашва да наруши конкуренцията, доколкото засяга търговия между

държави членки, и следователно е несъвместима с общия пазар по смисъла на член 87 [ЕО].“

105 Следва да се отбележи, че що се отнася до засягането на търговията между държавите членки и нарушаването или заплахата от нарушаване на конкуренцията, съображение 97 от обжалваното решение се ограничава до възпроизвеждане на текста на член 87, параграф 1 ЕО и не съдържа никакво изложение, било то и кратко, на фактите и правните съображения, взети предвид при преценката на тези условия.

106 Още повече, от анализа на останалата част от мотивите на обжалваното решение се установява, че те не съдържат никакви данни, дори и в описанието на обстоятелствата по предоставянето на тази помощ, които да могат да докажат, че разглежданата помощ може да засегне търговията между държавите членки и да наруши или да заплаши да наруши конкуренцията.

107 Следователно обжалваното решение не е достатъчно мотивирано по смисъла на член 253 ЕО.

108 След като, както беше посочено в точка 96 по-горе, Комисията не е установила наличието на държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО и както беше посочено от съображения за изчерпателност в предходната точка, обжалваното решение не е достатъчно мотивирано, следва да се отмени член 1 от обжалваното решение, без да е необходимо разглеждането на другите правни основания, повдигнати от жалбоподателя.

109 Предвид отмяната на член 1 от обжалваното решение, на който се основава задължението за възстановяване, наложено на жалбоподателя, следва да се отменят и член 3, параграфи 1 и 3, както и членове 4 и 5 от обжалваното решение, доколкото те се отнасят до жалбоподателя.

По съдебните разноски

110 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е загубила делото, съгласно исканията на жалбоподателя тя следва да бъде осъдена да заплати направените от него съдебни разноски, включително съдебните разноски, свързани с обезпечителното производство.

111 На основание член 87, параграф 4, първа алинея от Процедурния правилник Република Полша понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

1) **Отменя член 1 от Решение 2008/344/ЕО на Комисията от 23 октомври 2007 година относно държавна помощ C 23/06 (ex NN 35/06), приведена в действие от Полша в полза на групата Technologie Buczek, производител на стомана.**

2) **Отменя член 3, параграфи 1 и 3 и членове 4 и 5 от Решение 2008/344/ЕО в частта, в която се отнасят до Buczek Automotive sp. z o.o.**

3) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски на Buczek Automotive, включително и тези, свързани с обезпечителното производство.**

4) **Република Полша понася направените от нея съдебни разноски.**

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 17 май 2011 година.

Подписи